

שיחת השבוע

יש חדש

■ זמן לבדוק מזוזות

לקראת כניסתנו לחודש אלול בתי חב"ד פותחים במבצע מיוחד לבדיקת תפילין ומזוזות, לפי המנהג לבדוק את התפילין והמזוזות בחודש זה. צעירי חב"ד מתגברים את מוקד המזוזה הארצי, הפועל כל השנה, ובאמצעותו אפשר לשגר פנייה אל אחד ממאות בתי חב"ד, לבדיקת מזוזות הבית. כמורכב אפשר לקבל מידע על קניית מזוזות כשרות חדשות. פרטים באתר chabadisrael.co.il (לבית ולמשפחה / בדיקת תפילין ומזוזות).

■ להתעורר בשופר

שליחי חב"ד יפעלו בחודש אלול לזיכוי המוני ישראל במנהג תקיעת שופר. הפעילות תתקיים במוסדות ציבור, במקומות עבודה ובבתי עסק, והיא נועדה לעורר את לב עם ישראל למשמעות ימי אלול, ימי התשובה והרחמים.

■ פרד"ס לוי יצחק

הופיע ספר המגיש שיעורים בפרשת השבוע בשילוב ארבעת רובדי הפרד"ס, לאור תורת הגאון המקובל רבי לוי יצחק שניאורסון, אביו של הרבי מליובאוויטש, שיום ההילולא שלו חל השבוע. בספר 496 עמודים. בעריכת הרב חיים הבר והרב שניאור סגל. הפצה: חיש 08-9337770.

אמירת
ההילים יומית
לכרכה
והצלחה

זמני השבוע

ירושלים	תל-אביב	חיפה	באר-שבע	אילת	ניו-יורק
18:56	19:12	19:03	19:12	19:08	19:46
20:09	20:11	20:12	20:09	20:06	20:48

פרקי אבות פרק ו

שבת ישראל
קדם והזמנים

להרגיש טעם יהודי KEDEM

המולד: יום חמישי, 8 בבוקר, 15 דקות
ראש חודש אלול: ביום החמישי וביום השישי

לגשת אליו ולשטוח את בקשותיו.

במשל הזה יש עוד פרט חשוב – כל ימות השנה גם אם ניתנת לאדם הזדמנות לפגוש את המלך, הוא נדרש להתלבש בבגדים המתאימים וללמוד את כללי הנימוס הנהוגים בארמון המלכות. לעומת זה, כאשר המלך יוצא לשדה, הוא פוגש את בני העם כפי שהם – בבגדי עבודה, מאובקים ומיוזעים, מחוספסים ועממיים.

זה חודש אלול. בימים האלה בורא העולם בא לקראתנו ופוגש אותנו כפי שאנחנו. גם אם אין לנו 'בגדים' מתאימים (תורה ומעשים טובים). גם אם נשמותינו מכוסות אבק מטרדות היום-יום. גם אם

המלך בשדה. בורא העולם בא לקראתנו ופוגש אותנו כפי שאנחנו

איננו מושלמים ומלאים מגרעות.

ורבי שניאור-זלמן מוסיף שהמלך מקבל את כל הבאים בסבר פנים יפות ומראה פנים שוחקות לכולם. לא די שהוא מקשיב לבקשות העם, הוא גם ממלא אותן מתוך שמחה ומאור פנים. הבורא מאיר עלינו את שלושת-עשרה מידות הרחמים, ולכן אלה ימי אהבה יקרים מפז.

לפתוח את הלב

הביטוי להתגלות עצומה זו מצד הבורא היא ההתעוררות האופפת אותנו בימי אלול. נשמתנו חשה את ה'מלך' הנמצא ב'שדה'. בלב כל יהודי, יהיה מי שיהיה ויהיו מעשיו אשר יהיו, מורגשת ההתעוררות מסוימת בימי אלול. לא תמיד הוא מודע למשמעותה; לא תמיד הוא יודע להפנותה לכיוונים הנכונים. אבל הוא מרגיש שצריך להשתנות, להשתפר; הוא חש כמיהה לדבר מה רוחני, עליון.

יש רק דבר אחד שעלינו לעשות – לצאת אל המלך, לפנות אליו, לפתוח את הלב. וכשנעשה כן ודאי נזכה לכתיבה וחתימה טובה לשנה טובה ומתוקה, שנת הגאולה האמיתית והשלמה.

מלך העולם מחיך אלינו

החסידות מאירה את חודש אלול באור חדש. אלה ימים של אהבה גדולה ושל התקרבות עצומה מצד בורא העולם אלינו

בשבוע הבא ניכנס לחודש אלול, חודש התשובה והרחמים. בני עדות המזרח יתחילו באמירת הסליחות. מבתי הכנסת יבקעו תקיעות השופר ויזכירו לנו כי עוד שנה מתקרבת לסיומה, וכי בעוד שבועות מספר נתייצב לפני מלך מלכי המלכים בימים הנוראים.

ימי אלול הם זמן של

חשבון נפש, בדיקה עצמית, חרטה על דברים שאולי לא היו כתיקנם, קבלת החלטות טובות לעתיד. מטבע הדברים, העיסוק בעניינים האלה משרה עלינו רצינות וכובד ראש, ועל זה נוספת אימת ימי הדין המתקרבים.

ואולם החסידות מאירה את חודש אלול באור חדש. אלה ימים של אהבה גדולה ושל התקרבות עצומה מצד בורא העולם אלינו. ביטוי לכך ניתן במשל הידוע 'המלך בשדה', של רבי שניאור-זלמן מלאדי (מייסד חסידות חב"ד), בספרו 'ליקוטי תורה'.

פגישה בבגדי עבודה

הקב"ה נמשל בימי חודש זה למלך שיוצא אל השדה ומניח לכל החפץ בכך לגשת אליו ולהביע לפניו את כל משאלותיו. בימים כתיקונם קשה לאזרח הפשוט להגיע אל המלך. עליו להיות בעל סגולות מיוחדות כדי שהמלך יאות להיפגש עימו. ואולם יש זמנים שבהם המלך יוצא אל העם, אל השדה הפתוח. שם אין הוא מוקף סוללה של מזכירים, פקידים ומנהלי לשכה. שם אין דבר החוצץ בינו ובין האזרח הקטן. כל הרוצה יכול

שולחן שבת

מעובד על פי שיחותיו של הרבי מליובאוויטש

עריכת: לוי שייקביץ

להפוך קללה לברכה

הפרשה נפתחת במילים: "רְאֵה אֲנִי נָתַן לְפָנֶיךָ הַיּוֹם בְּרָכָה וּקְלָלָה". המילה 'ראה' מביעה המחשה ברורה של הברכה. כלומר, לא די שהיהודי שומע שהקב"ה נותן לו ברכה, אלא הברכה גם נראית בגלוי.

כל דבר הבא מהקב"ה הוא בהכרח טוב, מפני שהקב"ה הוא הטוב המוחלט, כמאמר הכתוב "מִפִּי עֲלִיּוֹן לֹא תֵצֵא הָרָעוֹת" (איכה ג, לח). עם זה, לעיתים הטוב בא כשהוא מכוסה ונסתר, ולעיתים הוא נראה כרע. מבטיחה כאן התורה: "ראה... ברכה וקללה" – היינו, שהברכה נתפסת

גם בעינינו כדבר טוב, מוחשי וגלוי, עד שאפילו הקללה תתהפך לברכה.

גילוי של אהבה

הפיתת הקללה לברכה נובעת מאהבתו של הקב"ה אלינו, והיא באה מבחינת 'אנוכי' – דרגה שלמעלה משם הו"ה ושם אלוקים. כך הקב"ה התגלה לבני ישראל במתן תורה, באומרו "אֲנִי ה' אֱלֹהֶיךָ". התגלות גבוהה כליכך נובעת מגילוי אהבתו של הקב"ה לעמו, כפי שכתוב: "וַיִּהְיֶה כִּי ה' אֱלֹהֶיךָ לָךְ אֶת הַקְּלָלָה לְבִרְכָּה, כִּי אֶהְיֶה ה' אֱלֹהֶיךָ" (דברים כג, ו).

נמצא שהפיתת הקללה לברכה יש בה ברכה גבוהה ונעלית אף מברכה רגילה. וכך התורה מציגה את הדברים, מן הקל אל הכבד: תחילה 'את הברכה', ואחר כך "את הקללה", הקללה המתהפכת לטוב.

המהפך של הנשמה

גם הנשמה, בהיותה למעלה, הייתה בבחינת ברכה גלויה. לאחר מכן ירדה לגוף בשר ודם, ונפלה 'מאיגרא רמה לבירא עמיקתא'. במצב זה שרויה הנשמה לכאורה ב'קללה'.

ואולם תכלית הירידה היא להפוך את ה'קללה'

לברכה גלויה – למעלה ממעמדה של הנשמה טרם ירידתה לעולם. המפתח להפיכת הקללה לברכה נמסר לנו והוא בידנו.

איבוד העבודה הזרה

'קללה' נגרמת מניתוק מהקב"ה, שביטוי החמור ביותר הוא חטא עבודה זרה, כפי שכתוב: "וְהַקְלָלָה, אֲמַר לֹא תִשְׁמְעוּ אֵל מִצֹּרֹת ה' אֱלֹהֵיכֶם... לִלְכֹּת אַחֲרֵי אֱלֹהִים אֲחֵרִים אֲשֶׁר לֹא יִדְעַתֶּם". כאשר האדם מקיים את הציווי "לֹא יִהְיֶה לָּךְ אֱלֹהִים אֲחֵרִים עַל פְּנֵי", והוא מבטל את מציאותה של עבודה זרה – מתבטלת הקללה ומתהפכת לברכה.

לכן בהמשך ל"ראה אנוכי נותן" נצטוו בני ישראל להשמיד את כל העבודה הזרה שהייתה בארץ ישראל. שכן לצד היותה "זבת חלב ודבש" הייתה מלאה עבודה זרה, "עַל הַהָרִים הָרָמִים וְעַל הַגְּבָעוֹת וְתַחַת כָּל עֵץ רַעֲנָן". ועד שבחירת המקום לבניית בית המקדש יכלה להיעשות על-ידי נביא בלבד (ירושלמי עבודה זרה ג,ה), שכן כל הר וגבעה שימשו לעבודת אלילים. איבוד העבודה הזרה משקף את הפיתת הקללה לברכה, שהיא ברכה עליונה ביותר.

(תורת מנחם, כרך ג, עמ' 430)

אמרת השבוע

יקר מכל הון

רבי יצחק מוורקה נסע פעם אחת לוורשה, לאסוף כספים למטרות צדקה. הוא פנה אל חברו, רבי יצחק-מאיר מגור, וביקש ממנו להתלוות אליו.

תחילה פנו לביתו של העשיר ר' גבריאל בוימגולד, מחסידי וורקה. ר' גבריאל נבהל לראות בפתח ביתו את רבו ואת רבי יצחק-מאיר. הרבי מוורקה אמר לו שבאו לזכותו במצוות צדקה. שאל ר' גבריאל לסכום הדרוש, והרבי השיב: "שלושת-אלפים רובל".

זה היה סכום עצום, אך ר' גבריאל ביקשם להמתין כמה רגעים ושב ובידו תיבה שהכילה את כל כספו. הוא רוקן את תכולתה על השולחן ומנה שלושת-אלפים רובל.

שאל אותו רבי יצחק-מאיר: "מדוע אתה נותן סכום עצום כזה?". השיב לו ר' גבריאל: "אני מוכן לתת את כל הוני ובלבד שהרבי שלי לא יצטרך לכתת את רגליו מבית לבית".

כשיצאו מהבית אמר רבי יצחק-מאיר לרבי מוורקה: "עם יהודי שכבוד רבו יקר לו כליכך אני רוצה לשדך את נכדי". וכך היה.

שמחת החג

"היזהרו בבני עניים שמהם תצא תורה".

(מי השילוח)

איפה העניים

בימים הסמוכים לעצרת העניים מתפזרים בשדות, לאסוף לקט שכחה ופאה. לכן נאמר 'בקרוב'; אבל בחג האסיף העניים נמצאים בעיר, ולכן נאמר 'בשעריך'.

(משך חכמה)

אבות ובנים יחדיו

"אתה ובנך". אתה ובנך יחד. לא שהבנים יבואו רק כשהאבות כבר אינם, שכבר מתו, והבנים באים לבית הכנסת לומר קדיש או יזכור; ולא שהאבות באים והבנים אינם איתם, שאז אין כאן שמחה אלא תוגה.

(עיתורי תורה)

החג שלך

"ושמחת בחגך" (דברים טז, יד). "ושמחת" – יש להכניס את השמחה, "בחגך" – עד שהחג יהיה שלך.

(רבנו הזקן)

שמח כל השנה

"והיית אך שמח" (טז, טו). שחר מצוות שמחת החג, 'ושמחת בחגך', כראוי הוא – "והיית אך שמח", כל השנה כולה תהיה שמחה.

(האמרי חיים מוויז'ניץ)

מן המעיין

לומר לפתוח

"על כן אנוכי מצווך לאמר פתוח תפתח את ידך" (דברים טז, א). מהו 'לאמר' – אמרו חז"ל: "גדול המעשה יותר מן העושה" (בבא בתרא ט). וזה מרומז בפסוק הזה, "על כן אנוכי מצווך לאמר" – לא די שאתה עצמך תיתן, אלא חובה עליך 'לאמר', לומר לבני הבית ולאחרים – "פתוח תפתח את ידך".

(בעל סדר הדורות)

ספירה כעשייה

"ועשיית חג שבועות" (טז, י). בשאר הרגלים אכן יש עשייה בפועל בהכנות לרגל – בחג הפסח שביתת חמץ וביעורו, הכנת מצה ושימורה, ובחג הסוכות – עשיית סוכה ונטילת ד' מינים. אך בהכנות לחג השבועות אין עשייה כלל! אלא שבפסוק הקודם נאמר "שבעה שבועות תספור לך... תחל לספור שבעה שבועות". זו העשייה שלפני חג השבועות – הספירה.

(ספר המאמרים תש"ה)

תורה מבני עניים

"ושמחת לפני ה' אלוהיך אתה בנך ובתך... והיתום והאלמנה אשר בקרבך" (דברים טז, א). פסוק זה נאמר על חג השבועות, ואילו בחג הסוכות נאמר "והיתום והאלמנה אשר בשעריך". מדוע נאמר כאן 'בקרוב' כי חג שבועות הוא חג מתן תורה, ויש כאן רמז לדברי חז"ל (נדרים פא)

ביקור במרכז חב"ד ניו יורק

הנכם מוזמנים לליווי אישי באוהל הרבי ובמרכז חב"ד העולמי 770 בניו יורק

הירשמו בקלות באתר חב"ד ישראל

לוח יומי ללימוד הרמב"ם

כתקנת הרבי מליובאוויטש

כ"ה מנחם-אב - א' אלול

לשיעורים ולפרטים נוספים: chabadisrael.co.il/rambam

המסלול שתמיד בטוח

ייעוץ רפואי פרטי

תורים מוקדמים
לבדיקות MRI

ניתוחים פרטיים
בארץ ובחול

תרופות מחוץ לסל
(בהתאמה אישית לפי DNA)

גם בבין הזמנים לא שוכחים את הבריאות. מצטרפים לקולקטיב בריאות משפחתי ונהנים מביטוח במחיר משתלם! בפחות מחצי מחיר לעומת ביטוח פרטי

התקשרו ותהנו < 077-444-7777

בכפוף לתנאי הפוליסה

גפן קולקטיב
בריאות ופיננסים

משכנתא לא ממחזרים עד שמבינים כמה כסף הולך לכח

מנקים ריביות מיותרות מקטינים החזרים חודשיים

ממחזרים משכנתא

רק ב-4,600 ₪ (כולל מע"מ)

וחוסכים עשרות עד מאות אלפים

יוסף מנחם 41 שנות ניסיון כבנקאי בכיר לשעבר מומחה שמדבר את השפה הבנקאית עבורכם

מנקים החזרים מיותרים חיינו עכשיו לשיחת ייעוץ ללא עלות: 054-8662-942

www.a-menachem.co.il

והישפה "הם שני אבנים אחרונות שהם בחושן, בטור הרביעי, על שם אור הגאולה הרביעית שלעתיד, שהיא גאולה הרביעית, ובשורה היה מפותח שם יוסף, ובישפה בנימין. על-פי כוונה זו, דבגאולה הרביעית יהיה תחילה אור ישראל על-ידי משיח בן יוסף, ואורו של ירושלים שהוא בחלקו של בנימין. וזהו שאמר 'להווי כדן וכדין', על-פי שתי הכוונות שאמרנו".

בלקוטי תורה לרבנו הזקן (ראה כה, ד) מבואר ששתי האבנים, המסמלות את יוסף ואת בנימין, מייצגות שתי צורות של אור אלוקי - אור שבא מלמעלה למטה ואור שעולה מלמטה למעלה: "יוסף הצדיק הוא בחינת המשכה והשפעה מלמעלה למטה... ובנימין הצדיק הוא העלאה מלמטה למעלה". אמר הקב"ה, שיהיה גם כך וגם כך, "שיתקיימו שתי הבחינות, ושהיה שתי המדריגות - מלמעלה למטה, ומלמטה למעלה".

שמשות מאבנים יקרות

פֶּדְכָד. בהפטרות השבת קוראים את הפסוק (ישעיה נד, יב) "וְשָׁמְתִי פֶּדְכָד שְׁמִשְׁתִּיךָ, וְשָׁעָרֶיךָ לְאַבְנֵי אֶקְדָּח, וְכָל גְּבוּלֶךָ לְאַבְנֵי חֶפֶץ". מהו 'כדכד'? רש"י ומצודת ציון מסבירים שזו אבן טובה. האברבנאל מסביר את משמעות הנבואה: "רוצה לומר, החלונות שהשמש נכנס בהם, שדרך בני-אדם לעשותם מזכוכית צבועה, אני אעשה אותם מכדכד, שהיא אבן זכה ובהירה".

בגמרא (בבא בתרא עה, א) מובאת מחלוקת על זהות האבן הטובה של ה'כדכד': "חד אמר שוהם וחד אמר ישפה. אמר להו הקב"ה, להווי כדן וכדין". כלומר, הקב"ה אמר: שיהיה גם כך וגם כך. המהרש"א מסביר את עומק הדברים: השוהם

ללמוד ממעלות הזולת

לכנוס ממש בכל אחד ואחד, מחמת שמחה ואהבה. וזה הוא העיקר שיראה כל אחד מעלת חברו וליבוש מפניו".

לעומת זה, כשכל אחד נמצא לבדו, אין הוא רואה את חסרונותיו ואת מעלתו של הזולת.

על-פי זה הוא מפרש את הפסוק: "אֶת הַפֶּרֶךְ - אֲשֶׁר תִּשְׁמְעוּ": "פירושו: 'תשמעו' הוא מלשון 'אסיפה', מלשון 'וְיִשְׁמַע שְׂאוֹל אֶת הָעָם' (שמואל א טו, ד). רצונו לומר שתִּשְׁמְעוּ בִּיחָד וממילא מתברך כל אחד ואחד". לכן נאמר 'היום', כדי לרמוז שלא די בהתאספות פעם אחת, אלא צריך להתאסף יחד שוב ושוב, כי בכל פעם יכול האדם ללמוד מתכונה טובה אחרת שיראה אצל זולתו.

ה'מאור ושמש' מסביר ש"עיקר הכול לבוא לדרך השם יתברך באמת הוא על-ידי דיבוק חברים, כדאיתא בפרקי אבות (פרק ו, ה), אחד ממ"ח דברים שהתורה ניקנית בהם הוא דיבוק חברים".

הוא מבאר שכאשר נפגשים יחד, "כל אחד נתבטל בפני חברו בראותו מעלת חברו בתורה ובמצוות ומעשים טובים, ונעשה שפל בעיני עצמו וחברו גדול ממנו, ואוהב את כל אחד ואחד, ורצונו וחשקו

מכון קדושת האות
חידוש ותיקון ספרי תורה ישנים

קונה ספרי תורה פסולים
(גם פיועדים לגניזה)

חיים (עוסק פורשה)
054-3175116
kdushathoot@gmail.com

וכן רוכשים כלי כסף, כתרים, ריפונים ועוד

מעשה שהיה

מנדי שייקביץ

סופו של השקר

"עת לעשות לה'. אתה חייב לקבל את המינוי!", לחצו נכבדי הקהילה על רבי רחמים מאוזו.

זה היה לפני כמאה ועשרים שנה, באי ג'רבה שבדרום תוניסיה. רבי רחמים עסק במסחר, והצליח במעשיו. ואולם ההצלחה לא העבירה אותו על דעתו, והוא הקדיש את רוב זמנו ללימוד תורה ולכתיבת חידושי תורה, וברח מכבוד ומשררה.

אביו, רבי מנחם מאוזו, היה מרביץ תורה ושקד על לימודה. למרבה הצער לא האריך ימים ונפטר בשנת תרכ"ח (1868), בהניחו אלמנה ושלושה ילדים רכים. רחמים היה אז בן שמונה בלבד.

האלמנה נאלצה לנדוד לתוניס הבירה, ושם השכירה עצמה למשרתת בבתי עשירים. רחמים הצעיר השתתף בפרנסת המשפחה, לצד לימודיו. הוא ניחן בידיים טובות ולמד את מלאכת התפירה והרקמה, והוציא מתחת ידיו גלימות מרהיבות. ברבות השנים החל לעסוק במסחר, וחזר לעיר הולדתו, ג'רבה.

באותם ימים נאנקה הקהילה היהודית תחת נשיא עריץ ורע מעללים. נכבדי הקהילה חיפשו מועמד מתאים להחליפו, ונתנו עיניהם ברבי רחמים. ואולם הוא דחה את כל ההצטרות.

רק כאשר דודו, רבי סאסי הכוהן יהונתן, הרב הראשי ואב בית הדין, הבטיח לו חי עולם הבא, נעתר לבקשה, וקיבל עליו את המשרה למשך שנה אחת.

ערב אחד שיגר אבי רחמים את מר שם-טוב חדאד, שליח בית נשיא הקהילה, לעבר ביתו של ניסים, תושב העיר, לגבות ממנו את חובו למס הגולגולת של הקהילה.

למראה השליח הגה מוחו של ניסים רעיון נלוז. הוא רכן לעברו וכממתיק סוד הציע: "בוא נעשה עסקה טובה. אתן לך מטבע כסף, ואתה

תאמר לנשיא שלא הצלחת לפגוש אותי". עוד בטרם הספיק השליח להגיב, תחב ניסים לידו מטבע כסף נוצץ וסגר את הדלת.

אלא שניסים טעה ביושרו של השליח. השוחד לא עיוור את עיניו. שם-טוב שב אל לשכת הנשיא, הניח את המטבע על השולחן וסיפר לרבי רחמים את האמת.

על פניו של רבי רחמים עלה חיוך משועשע. הוא נטל את המטבע, הטיל אותו לתוך קופת הקהילה ובפנקסו רשם ניכוי חלקי מחובו של ניסים.

המחזה חזר ונשנה. ניסים המשיך בשלו – תחב מטבע כסף לידו של השליח, ורבי רחמים הוסיף לנכות את הסכומים מחובו של ניסים לקופת הקהילה.

תקיעת שופר בג'רבה. חיים יהודיים תוססים (צילום: מאיר אלפסי)

מוחו הגה רעיון נלוז. הוא הציע לשליח: "בוא נעשה עסקה טובה. אתן לך מטבע כסף, ואתה תאמר לנשיא שלא הצלחת לפגוש אותי"

בוקר אחד החליט רבי רחמים כי הגיעה העת לשים קץ למשחק. הוא קרא לשם-טוב והורה לו: "היום עליך להביא לכאן את הברנש ולא לאפשר לו להתחמק".

השליח שם פעמיו אל ביתו של ניסים. זה ניסה כהרגלו לדחוף לידו מטבע כסף, אלא שהפעם

נתקל בסירוב מוחלט. "הנשיא דורש ממך להופיע עכשיו בלשכתו. לא אקבל ממך מאומה. עליך להתלוות אליי מייד!".

ניסים נבהל. הוא ניסה בכליזאת לתחוב לידו השליח את מטבע הכסף, אך זה דחה אותו בתקיפות. באין ברירה נאלץ ניסים להתלוות אליו וללכת עימו אל הנשיא.

קודם שיצא מביתו רוקן את כיסיו מכל המטבעות שהיו בהם והטמינם בחגורת מכנסיו. בביטחון צעד אל בית הנשיא.

כשנכנס, פנה אליו רבי רחמים בחיוך מוסתר: "מדוע לא באת לסדר את חובך, כפי שביקשך מר שם-טוב?".

ניסים עטה על פניו ארשת מסכנות. "יסלח לי כבוד הנשיא, איש עני ואביון אנוכי. כיסי ריקים", אמר בהתנצלות מעושה.

כדי להוכיח ולאמת את דבריו השקריים קם ניסים ונטל את אחד מספרי הקודש שהונחו על השולחן. הוא אחז את הספר ואמר: "נשבע אני בספר שבידי שאין בכיסי פרוטה".

רבי רחמים נדהם. "מה עשית? מדוע אתה נשבע שלא לצורך? מי ביקש ממך לעשות זאת?!", נזף בו.

ניסים נקלע למבוכה. "אם כן", גמגם, "מדוע קראת לי בדחיפות?".

חיך רבי רחמים חיוך רחב ואמר: "קראתי לך כדי להשיב לך את העודף שנשאר בידי מאותם כספי שוחד שדחת לידי שלוחי...".

בושה וכלימה עטתה את פניו של ניסים. האמת הצולפת שכוונה ישירות אליו הביכה אותו. הוא נותר קפוא על עומדו, בעוד רבי רחמים מאיץ בו ליטול את העודף והקבלה. בלי אומר ודברים קם ניסים ממקומו ופנה לצאת.

אך כאן אירע דבר מפתיע. מן השמיים הוכיחו לו את סופו של השקר. בצאתו מהחדר לא שם לב כי משקוף הדלת נמוך. ראשו נתקל בו והוא נפל ארצה. בעת הנפילה נפתחה חגורתו ומטבעות הכסף שהטמין בה התפזרו על הארץ. הוא לא ידע לאן להוליך חרפתו.

בדברים עדינים אך נוקבים העמיד אותו רבי רחמים על חומרת השוחד והרמייה והשבועה לשקר. לאחר מכן התבטא ניסים ש"חוכמת רבי רחמים כחוכמת שלמה המלך".

(על פי 'פטיש החזק')

הכי טעים, הכי אותנטי

ש'אבעס שוק' במסעדה היהודית

יריד אוכל ענק עם מגוון מאכלי שבת אותנטיים מכל הסוגים והעדות

רח' מצדה 12, בני ברק | 03-5789999

חכם,
מעוצב
וקומפקטי

גל אורן ודניאל

נועם 3 ננו. משנים את חוקי המשחק

מקסימום טכנולוגיה ומים בשפע,
במינימום מקום על השיש.
מתקדמים לבר המים המוביל
מסוגו: חכם יותר, קטן יותר ובעל
טכנולוגיית שבת וחג למהדרין.
אל תתפשרו על עיצוב או על
איכות. השתדרגו עכשיו.

מוקד הזמנות:
077-230-4757

noam3
בד מים עם טכנולוגיית שבת למהדרין

צמח
חפץ בן חלה לסמנטיקה

עם הרב מנחם מענדל גורליק
שליח חב"ד בבני יהודה, רמת הגולן

רציתי לשאול

כשיש הכשר על מלון, מסעדה או מוצר, האם תפקידי כצרכן לבדוק את טיבו ורמתו?

אני נתקל בשאלה
הזאת פעמים רבות,
הן מבני הקהילה הן
ממטיילים, והתשובה:
תלוי אם מטרתך
לסמן 'וי', או שבאמת
חשוב לך שמה שאתה

אוכל ושותה יהיה כשר.

הבה נראה איך אנחנו מתנהגים
בתחומים אחרים בחיים. כשאתה נזקק
לרופא, האם אתה מסתפק בעובדה שיש
לו רישיון ממשרד הבריאות, או שאתה
שואל ומברר מי הרופא הטוב והמומחה
בתחום הנדרש?

גם כל מוסך יש לו בדרך כלל רישיון
ממשרד התחבורה, ובכל זאת לא תכניס
את מכוניתך למוסך מזדמן, אלא תבקש
המלצות.

הוספת מים במצנן

סילוק של פסולת או הפרדת חלקים זה
מזה.

ואולם במצננים גדולים, המשמשים
בתי כנסת, אולמות וכדומה, יש מקום
להחמיר מסיבה אחרת, שכן מילוי המים
עלול לגרום להפעלת משאבת מים
ומערכות בקרה הקיימות בהם בדרך כלל.
גם ברוב המצננים הביתיים יש משאבת
מים, ואולם החשש הוא רק אם מילוי
המים גורם למשאבה להתחיל לפעול או
לחדש את פעולתה. לכן, לפני הוספת
מים בשבת, יש לוודא שהמילוי אינו
מפעיל את המשאבה. אפשר לברר זאת
עלידי עיון בהוראות היצרן או בבדיקה
מוקדמת לפני שבת.

למעשה, כאשר המצנן פועל מלפני
השבת מותר להוסיף לו מים, ובלבד
שידוע שמילוי המים אינו גורם להפעלת
המשאבה או לכל פעולה חשמלית אחרת.

מקורות: שו"ע אדה"י א"ח סימן שיט סעיף כט. משנה
ברורה סימן שיט ס"ק יז וביאור הלכה ד"ה מפור. שמירת
שבת כהלכתה פרק יג סעיף מא. ספר ל"ט מלאכות (הרב
רביאט), חלק ב עמ' 374. מאור השבת חלק ד סימן יד
סעיפים טו וטז.

הלכה למעשה

הרב חיים הלל רסקין
דיין רב קהילת חב"ד במרכז פ"ת,
ראש כולל רני ושמחי בת ציון

שאלה: האם מותר להוסיף מים למצנן (קולר אוויר) בשבת?

תשובה: מצנן נייד שואב את האוויר
החם מהחדר, מעביר אותו דרך מסנן
(פילטר) הספוג במים קרים, וכך יוצא
ממנו אוויר קריר ונעים יותר. מובן מאליו
שאין להפעיל או לכבות את המצנן
בשבת, והשאלה היא כאשר המצנן כבר
פועל בהיתר מלפני שבת - האם מותר
להוסיף לתוכו מים בשבת.

הוספת המים במכשיר עוררה דיון אם
אין בה חשש למלאכות 'זורה' או 'נולד'.
למעשה, רוב הפוסקים הקלו, אף שיש מי
שחששו והחמירו. במצנן יש טעם נוסף
להקל בשאלת מלאכת 'זורה', שכן אין
פה שום הפרדה בין הדבר הרצוי לבין
הדבר שאינו רצוי (הפרדה שהיא תכליתה
של מלאכת 'זורה'). כל המים שבמצנן
משמשים לקירור האוויר בלבד, ואין כאן

תקציר: סעיד נתפס ללא התינת ורק תושביו של האב, המוכר לסעיד את החמץ של כל המדינה, משכנעת אותו להחזיר בתמורה את הילדה

מבצע מכירת חמץ

לי בראש ההמצאה הזאת, לספר לסעיד שהנה בהשגחה פרטית הוא נתקל בי - הרב הראשי של אני לא זוכר מה אמרתי לו - כדי שאמכר לו את החמץ של מדינת ישראל. נתתי לו להבין שמדובר בהזדמנות חיים חד-פעמית בעבורו, להתעשר בבת אחת. החמץ של כל המדינה! זה לא דבר של מה בכך. הוא התקשה להאמין לי, ואני הצעתי לו להתקשר לפי בחירתו למספר טלפון של כל רב שירצה, כדי לשמע מפיו שאכן, מכירת חמץ היא לא צחוק ולא כאלו, אלא שבאמת ובכל הרצינות, כל החמץ עובר באמת לבעלותו של הנכרי. הנס הגדול שעשה עמדי אלקים הוא, שאף אחד מן הרבנים לא הוסיף ופרט באזניו של סעיד פרט אחד 'קטן', שמיד לאחר החג החמץ נקנה בחזרה..."

רעם מחיאות כפיים הקיף את הרב הפקח. "כל הכבוד!", קראו הכל בהתפעלות וטפחו בחבה לרב החברהמן על הכתפים. אבל הוא הסה את כלם בדאגה. "בבקשה, רבותי,

מכלכם, בלי מחיאות כפיים, בלי חיוכים על הפנים! אוי ואבוי יהיה לנו אם סעיד חוזר ומרגיש אורה של עליצות ונצחון. הוא יחשד מיד שזה היה רק תרגיל."

"כבוד הרב, סעיד יוכל לחשד כמה שירצה, זה יהיה בשבילו מאחר מדי, התינת כפר תהיה אצלך בידיים", נסה מר אמנון להרגיע, אבל ר' יצחק לא נרגע. "עד שאראה את התינת בידיים שלי בריאה ושלמה... לא...", והוא לא סים את המשפט. קולו נחנק בדברו והוא מהר להוציא טישו ולנגב דמעות סוררות. הצהלה הכללית נמחקה בן רגע. הרב הפקח הוא גם אב דואג עד למאוד. הישועה שנראית באפק עדין לא באה.

מכשיר הקשר של מר אמנון רטט. הוא מהר להתרחק, האזין כמה שניות ושם אלינו בצעדים כבדים. הוא הניח יד על שכמו של האבא. "יש בעיות", מסר בקול שקט. "הם חוזרים, לצערי, בלעדיה. האיש התחרט פתאום. לא יודעים למה הנה הם!"

אף געלם סעיד בלוי הדוק של ששה שוטרים, ועשרות השוטרים צבאו על האב הנרגש, מבקשים להבין כיצד קרה הפלא.

"יהודים, יהודים יקרים!", פתח ר' יצחק בקול ציף, "הילדה עוד לא חזרה. בואו נקנה לטוב. אבל זאת אוכל לומר לכם: ברגע שהיא תחזר בעזרת השם יחטף המחבל הארור הזה את הפתעת חיי!"

"אבל איך שכנעת אותו?", "מה בדיוק אמרת לו?", "למה בקשת ספר טלפונים?" - השאלות הסקרניות התעופפו מכל עבר. טבעת אנושית סגרה על ר' יצחק, וכלם חכו בצפייה דרוכה למוצא פיו. אף אחד לא רצה לפספס את ההזדמנות לשמע מפי גבור הפרשה את האמת, כיצד עלה בידו לשכנע את המחבל להחזיר את בתו אליו מרצונו.

ר' יצחק הביט סביבו בחיוך. "חברה, אין מה לדחף, לא הפעלתי שום קסם מיחד ואין בידי שום לחש פלא נגד מחבלים סרבנים... הסוד הוא שהנני, תודה לה', חסיד של הרבי, הרבי מליובאוויטש, ובתור שכזה אני משתדל לקיים את הוראותיו. ובכן, אחת ההוראות החשובות שלו היא שלקראת פסח, כל מי שיכול, שישתדל לארגן מכירת חמץ בעבור כל יהודי שהוא פוגש. זה כל-כך קל! אתה מחתים את שכניה, מכיר או סתם כל יהודי שאתה פוגש, על שטר של מכירת חמץ, ובכך אתה פשוט מציל אותו מלהקשל בפסח באסור בל יראה ובל ימצא!"

"אז והו! בזכות העסוק העכשווי שלי במבצע הזה של מכירת חמץ בעבור כל מי שאני פוגש, התנוצצה

פרשה מי יודע

עדין צריך פרסים?

שאלה: משה רבנו אומר לעם ישראל: "ראה, אנכי נתן לפניכם היום ברכה וקללה". מה בעצם הוא מנסה לרמוז בכך?

תשובה: רבי בונים מפרשיסחה מסביר, שספר דברים מלא דברי תוכחה שמשה רבנו אומר לעם ישראל לפני פטירתו, וגם בפסוק הזה מסתמרת תוכחה עדינה. הוא אומר להם: "ראו, אחרי ארבעים שנה במדבר, עדין אני צריך להבטיח לכם ברכות על קיום המצוות, ולהזהיר אתכם מענשים אם לא? כבר צפיתי שתגדלו ותעשו את המצוות פשוט כי זה הדבר הנכון, גם בלי פרסים וענשים!"

שאלה: התורה מצוה עלינו לתת צדקה ומשתמשת בבוטוי: "לא תקפץ את ידך מאחיד האביון" (אל תסגר את היד לאגרוף). מה משמעות הבטוי הזה?

תשובה: רבי אברהם מנחם רפפורט נותן דגמה פה: אדם מכניס יד לכיס כדי להוציא מטבע קטן בעבור עני. הוא פותח את היד ומגלה שהוציא בטעות מטבע גדול, שלא תכנן לתת. התורה מבקשת: אל תקפץ (תסגר) את היד בחזרה. כבר הוצאת? - תן לעני בשמחה!

שאלה: פרשת ראה נקראת תמיד בשבת מברכים חדש אלול או בראש החדש. יש קשר בין הפרשה לחדש אלול?

תשובה: הרבי מליובאוויטש אומר שבפרשה שלנו מפרטים בעלי-החיים הכפשים ובעלי-החיים הטמאים. מזה אנו יכולים ללמד איך להתנהג: יש בתוכנו שתי נפשות, נפש אלוהית ונפש בהמית. בחדש אלול צריך לדאג לא רק לנפש האלוהית אלא גם לנפש הבהמית, ולפעול שתהיה 'כשרה'. ואיך? עלידי שרוממים את הכוחות שלה ואת ההתלהבות שלה ללמוד תורה, תפלה ועשיית מעשים טובים.

מה רבו מעשיה'ה

חפושית מפציצה

Patrick Coin, ויקיפדיה

הצפרדע שרפכה לשון ארבה וזריזה. נראה שלחפושית הקטנה אין שום סכוי. בעוד שניה תבלע בכטנה של המקרקרת הירקה. אבל אל תמהרו להספיד את החפושית הזאת, 'מפציצנית מרע'שה' שמה.

כאשר החפושית הזאת מרגישה סכנה, היא מפעילה כלי נשק רב-עצמה: היא מתזזה על התוקף נוזל רותח שמסוגל להגיע למאה מעלות צלזיוס.

הנוזל הזה הוא חומר רעיל, בעל ריח דוחה במיוחד. כשהוא משגר, נשמע קול פיצוץ. התוקף חש צריכה עזה, ואם הוא לא משתכנע לעזוב את החפושית לנפשה – היא תמשיך לשגר לעברו עוד סילונים רותחים ומסריחים.

איך היא מיצרת את הנשק הכימי הזה? בתוך הגוף הזעיר שלה יש ממש מעבדה משוכללת. יש לה שני תאים, שמלאים חומרים כימיים שונים. במצב רגיל החומרים האלה נפרדים זה מזה, אבל ברגע שהחפושית חשה סכנה, היא מכווצת את השרירים שלה, ולמעשה מערבבת את שני החומרים בתא פיצוץ אחד.

כשהחומרים האלה מתערבבים עם עוד חומר, שנמצא בתא הפיצוץ, מתרחשת תגובה כימית עצמתית. החומרים נהפכים לתרכיבים רותחים של גז ונוזל, והוא נזרחה מתוך קצה בטנה של החפושית עם עשן ורעש של פיצוץ.

החפושית מכוונת את ההתזה בזווית של 270 מעלות, בדומה לצריח של טנק. המשמעות היא שהיא יכולה להתזז גם לאחור. זו מכוונת יריה משוכללת, שמתיזה צורות מדקדקים של רסס, במהירות מסחררת של חמש-מאות התזות בשנייה!

איך החפושית עצמה אינה נפגעת מהחומר? הבורא ציד אותה בתא פיצוץ המצפה בחומר מיוחד, שמגן עליה מהחם הלוהט.

חכם הרזים

איור:
מרדכי אייזנשטט

מאת:
דניאל גורדון

תקציר: הונתן הפקח כפיתע את הגוי האלים ונתן לו מושב לאחר שהרביץ לו. וא מסביר לגוי המפתע שביום הזה מי שרביץ ליהודים מקבל מתנות

הלכה בשבוע

בטיול ראינו אשה דרוזית אופה לאפות. האם זה כשר? ובכן, ראשית, לא בטוח שנפנו את הקמח מפני חרקים; ושנית, כדי שלחם שאפה לא יהודי יהיה כשר, צריך יהודי להדליק את האש.

חיים יהודיים

מנחם כהן

האלבום של הבורא

תעודת זהות: ר' דוד גדג' (60), חסיד חב"ד ותושב רמת בית שמש, אב לתאומים בעקבות ברכה שקיבל מהרבי, וסב לשישה נכדים. נולד בניס שבצרפת, והתקרב לחסידות על ידי שליח חב"ד, הרב יוסף יצחק פינסון. עובד בהנהלת חשבונות של חברת הייטק. מוסר ארבעה שיעורי תניא שבועיים. בעשרים השנים האחרונות עוסק גם בצילום טבע.

מתנה: הקשר שלי עם עולם הצילום התחיל ביום הולדתי ה-40, כאשר אשתי הפתיעה אותי וקנתה לי מצלמה מקצועית. עד אז לא עסקתי בתחום. משהו בכלי הזה פתח לפניי שער חדש. התחברתי מייד לצילום טבע: נופים, ציפורים, פרחים ופרפרים. הרגשתי שביכולתי להמחיש דרך המצלמה את היופי המופלא של הבריאה ולעורר התפעלות ממעשי הבורא.

התבוננות: אנשים שואלים אותי על התמונות שלי: "איפה צילמת את זה, באפריקה?". אני מחייך ועונה להם: "ממש פה, בשכונה, מאחורי בית הכנסת". החותמת שלי, שאני מצרף לכל תמונה, מעבירה מסר: "להסתכל בפרטים הקטנים של הטבע, כדי להתבונן בבורא הגדול".

סבלנות: צילום טבע הוא בית ספר ענק לסבלנות ואמונה. לפעמים אתה הולך עם חברים, שלוש או ארבע פעמים למקום שבו צילם סיפר שראה שועל. אתה שוכב על הבטן בתוך קוצים שלוש שעות רצופות בלי לזוז, וחוזר הביתה בלי לראות כלום. זה החלק הקשה והמפרך.

רגע: אבל כשהרגע הנכון מגיע – זו חוויה קסומה. לפני כחודש נסעתי לצפון אנגליה, מרחק שעתיים ממנצ'סטר, לצלם ציפור מיוחדת במינה שבאה לשם פעם בשנה – תוכי ים. ביום הראשון המתנתי חמש שעות לשווא. ביום השני כנ"ל. ביום השלישי, בארבע לפנות בוקר כשהשמש האנגלית הפציעה, הציפור

מנהל חשבונות במקצועו, האורב בשעות שלפני הזריחה לציפורים נדירות. המרצה לחסידות שמוצא את נפלאות הבריאה בעדשת המצלמה

דוד גדג'. "המצלמה פתחה לפניי יסעור חדש"

תוכי ים. בארבע לפנות בוקר הציפור הופיעה מולי

יעל צעיר ברגע נדיר: ריחף באוויר, מתוח כולו, בזינוק מעל תהום עמוקה

הופיעה מולי על צוק הסלע הלבן. זה רגע אדיר של שמחה ומפגש אמת עם הבריאה האלוקית.

דורסים: חז"ל מלמדים שאחת הסיבות לאיסור על אכילת עופות דורסים היא האכזריות המאפיינת אותם. כאשר מבלים מאות שעות בתצפית בהם רואים שהם ציידים מלידה. אני מתפעל מהם מאוד. העוצמה, הדיוק, הראייה

והיכולת לעוט על הטרף – מעוררים השתאות. כך הקב"ה ברא אותם וזה טבעם, אבל דווקא משום כך נאסר עלינו לאוכלם.

השגחה: פעם אחת, כשחזרתי ממצפה רמון, צילמתי יעל צעיר ברגע נדיר שאי אפשר לתכנן: הוא ריחף באוויר, מתוח כולו בזינוק מעל תהום עמוקה, כשהרי המכתש הגדולים נפרשים ברקע תחת שמי שקיעה רכים בגווני ורוד-כתום. מאז חזרתי לאותו מקום עוד עשר פעמים, וזה לא קרה שוב. השילוב הזה של פרטים בדיוק בשבריר השנייה הנכון, הוא משל להשגחה הפרטית.

הוקרה: ב"ה זכיתי גם להכרה בין לאומית. לפני כעשרים שנה, בבוקר ברכת החמה – המתרחשת אחת ל-28 שנים – לכדתי בעדשה חיפושית קטנה המטפסת על גבעול דק. השילוב של הטכניקה המורכבת ומזל של שבריר שנייה יצר פריים מושלם. שלחתי את התמונה לתחרות, והיא זכתה בפרס יוקרתי ואף הוצגה בעמוד הבית של אתר צילום נחשב.

סוד: הסוד הגדול של הצילום – ושל הטבע בכלל – טמון בשעות הקצוות: 'השעות הכחולות', מייד אחרי השקיעה, ו'שעות הזהב', רגע לפני הזריחה וקצת אחריה. אני יוצא לשטח לפני עלות השחר, כדי להיות מוכן עם קרן האור הראשונה. בשעות האלו מופיעים הניואנסים העדינים והיפים ביותר, ויש המון מתיקות ורוגע במראות הנפרשים לפנינו.

שמחה: התחביב שלי אינו מפרנס אותי, אבל הוא מאפשר לי להעניק שמחה לאנשים. אני שולח את התצלומים שלי גם לאנשים שמצבם הרפואי קשה. הם אומרים לי: "דוד, אתה לא יודע כמה אור ושמחה התמונות האלה מעניקות לי". זה הסיפוק הגדול שלי בחיים!

הרשת המשתלמת בישראל עם

כשרויות מהזדרזות

הרשת הטובה בישראל למצורי מהדרין!

מחסני השוק

מנחים בכל מחיר

מחסני השוק

מהדרין